

Izvešće medijskih objava

13.07.2016

Muzeji Hrvatskog zagorja

Muzeji Hrvatskog zagorja

12. 07. 2016 Zagorje International Stranica/Termin: 6 Hrvatska

Naslov: 'Huš će ponovno postati omiljena destinacija Krapinčana i njihovih gostiju'
Sadržaj: TREĆI NATJEČAJ URODIO PLODOM- HUŠNJAKOVO IZNAJMLJENO KRAPINSKOM
PODUZEĆU INTRATIKA

Autor: Alen Brodar

Rubrika, Emisija: / Žanr: izvješće Naklada:

Ključne riječi: NALAZIŠTE HUŠNJAKOVO, MUZEJ KRAPINSKIH NEANDERTALACA

12. 07. 2016 Zagorje International Stranica/Termin: 25 Hrvatska

Naslov: Grand prix festivala pripao poljskom filmu "Mačkica"
Sadržaj: U VELIKOM TABORU ZAVRŠEN TABOR FILM FESTIVAL

Autor: Mladen Mandić

Rubrika, Emisija: / Žanr: izvješće Naklada:

Ključne riječi: DVOR VELIKI TABOR

12. 07. 2016 www.terapija.net Stranica/Termin: Hrvatska

Naslov: 14. TABOR FILM FESTIVAL @ Veliki tabor, 07-10/07/2016
Sadržaj: Do sada najopsežnije izdanje Tabor Film Festivala je iza nas.

Autor:

Rubrika, Emisija: Žanr: Internetско Naklada:

Ključne riječi: DVOR VELIKI TABOR

Naslov: 'Huš će ponovno postati omiljena destinacija Krapinčana i njihovih gostiju'

Autor: Alen Brodar

Rubrika/Emisija: /

Žanr: izvješće

Površina/Trajanje: 1.463,10

Naklada:

Ključne riječi: NALAZIŠTE HUŠNJAKOVO, MUZEJ KRAPINSKIH NEANDERTALACA

TREĆI NATJEČAJ URODIO PLODOM - HUŠNJAKOVO IZNAJMLJENO KRAPINSKOM PODUZEĆU INTRA - TIKA

Alen Brodar
info@zagorje-international.hr

Nakon što se na dva javna natječaja za davanje u zakup poslovnog prostora na Hušnjakovom, površine 350,55 četvornih metara u Šetalištu Vilibalda Sluge 1 (Kneippova zgrada), i pripadajućeg mu dvorišta površine od oko tisuću kvadrata, nitko nije javio, postalo je očito da je početna cijena najma od 31,32 kune + PDV po četvornom metru, koliko je procijenio sudski vještak, previsoka. Stoga je krajem ožujka Gradsko vijeće donijelo odluku da se cijena najma prepolovi i to je konačno urodilo plodom.

- *Pristigle su dvije ponude. Sukladno prijedlogu Povjerenstva za davanje u zakup i prodaju poslovnog prostora, gradonačelnik Zoran Gregurović je donio Zaključak o odabiru najpovoljnije ponude ponuditelja INTRA-TIKA j.d.o.o., iz Krapine. Grad i odabrani zakupnik su 21. lipnja sklopili ugovor o zakupu poslovnog prostora, kojim su regulirana međusobna prava i obveze. Ugovor je sklopljen na rok od 10 godina, a zakupnik je dužan*

započeti obavljati ugostiteljsku djelatnost u poslovnom prostoru najkasnije u roku od tri mjeseca od dana zaključivanja ugovora - rekli su nam u Gradu.

Bistro Huš

- *Bit će to i prije, mi planiramo otvoriti "Bistro Huš", 1. kolovoza - rekla nam je Karolina Cekol, suvlasnica INTRA-TIKA-e, dok nas je vodila prostorom koji je uzela u najam, kako bi u jednom dijelu otvorila bistro, a u drugom dijelu cafe. Rekla nam je i kako se uopće odlučila na to, budući da su mnogi ugostitelji bili zainteresirani za najam prostora na Hušnjakovom, međutim, kada se trebalo javiti na natječaj - baš i nije bila neka navala.*

- *Pa Tihomir Vučajnk, koji mi je životni i poslovni partner, i ja dugo već pričamo kako u Krapini treba nešto napraviti i pokrenuti u vidu turizma i turističke ponude. Puno je toga još nedovoljno iskorišteno, poput Franjevačkog samostana, Starog grada, rodne kuće Ljudevita Gaja, Trškog Vrha, pa dakako, i Hušnjakovog. Jer novi Muzej je priča za sebe. Pa smo tako prošle godine krenuli s rikšom,*

kojom je Tihomir vozio ljude tijekom prošlogodišnjeg Ljeta u Krapini i dječjeg dana u sklopu Tjedna kajkavske kulture. No, igrom slučaja smo saznali za ovaj natječaj i odlučili se javiti - objašnjava nam Karolina Cekol. U prostoru u kojem je dosad bio Neandertal restoran, uredio bi se dakle Bistro Huš, u kojem bi se isprva nudila i neka jednostavnija jela, a s vremenom, kada se posao malo

razmaše, u njemu bi se nudila i autohtona zagorska jela.

- *Već imamo kontakte s nekim OPG-ovima od kojih bismo nabavljali namirnice, a nešto ćemo, vjerujem i sami uzgajati - kaže nam K. Cekol te dodaje kako namještaj za terasu i unutrašnjost bistroa izrađuju sami, a prostor će opremiti kako bi se svaki gost u njemu osjećao ugodno. Planiranju i vanjske sadržaje, prvenstveno*

za djecu.

- Bilo da na Hušnjakovu bude Prapovijesni park, bilo da se obnove mrzlice, mi ćemo biti spremni djeci, a dakako i roditeljima, djedovima, bakama, tetama i stričevima, ponuditi i sadržaje u prirodi, kako bi znala da se u prirodi može i zabaviti i naučiti, a ne samo loviti bolji signal za mobilni telefon - objašnjava K. Cekol. Kaže da očekuje dobru posjećenost, s obzirom na brojke o gostima koje ima Muzej krapinskih neandertalaca, međutim, ne vidi tu priliku samo za sebe i Bistro Huš.

- Muzej je u školskom kurikulumu i sigurno da će tu dolaziti grupe iz cijele zemlje, pa mi sigurno to sve nećemo moći ni primiti. Ali želja nam je da svi u Krapini imaju više posla od tog turizma, važno je pokazati inicijativu i da se može prezentirati krapinsku turističku priču u svim segmentima -

pa tako i u onom ugostiteljskom. Pa da, kada dođu, ljudi znaju gdje su dobri čevapi, gdje je dobra pizza, gdje su kolači i gdje se pije kakva kava - objašnjava Karolina Cekol.

Caffe Huš

U drugom dijelu objekta, tamo gdje je nekad bila popularna diskoteka, a kasnije Neandertal Pub, planira se urediti Caffe. Ali Caffe koji bi služio za razne koncerte koji se planiraju svakog vikenda, seminare, radionice, plesnjake, književne večeri, male kongrese - bio bi to multifunkcionalan prostor, u kojem bi bio šank, ali koji ne bi bio namješten kao klasičan kafić, niti bi radio svakog dana.

- U bistrou će se moći popiti piće ili kava, ne treba onda pokraj i klasičan kafić. Planiramo zaposliti kuhara, konobare, a vjerujemo da ćemo da iduće godine posložiti baš kako treba, pa ćemo

se nuditi kroz aranžmane školama i turističkim agencijama. Kroz deset godina stvorit ćemo mjesto u kojem će biti lijepo, ugodno i na koje će se svi htjeti vratiti. Sigurna sam ustvari da ćemo to postići već sada, u kolovozu, kada ćemo u suradnji s krapin-

skom Turističkom zajednicom raditi "Ljeto u Krapini". Da zaključim, Huš će sigurno ponovo postati omiljena destinacija Krapinčana i njihovih gostiju - oaza mira i opuštanja, koju će upotrijebiti ugodan prostor i veselo osoblje - zaključila je Karolina Cekol. ■

Naslov: Grand prix festivala pripao poljskom filmu "Mačkica"

Autor: Mladen Mandić

Rubrika/Emisija: /

Žanr: izvješće

Površina/Trajanje: 753,13

Naklada:

Ključne riječi: DVOR VELIKI TABOR

U VELIKOM TABORU ZAVRŠEN TABOR FILM FESTIVAL

Grand prix festivala pripao poljskom filmu "Mačkica"

Mladen Mandić
info@zagorje-international.hr

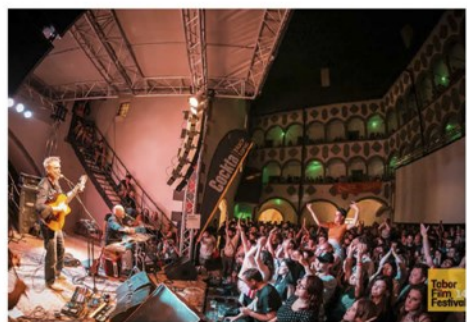
Na ovogodišnjem **Tabor film festivalu** koji se od četvrtka do nedjelje održao u **Velikom Taboru** u Desiniću, prikazano je više od 200 kratkometražnih filmova i nastupilo je 16 izvođača na čak tri stagea.

Međunarodna konkurencija

Glavni dio filmskog programa činila je međunarodna konkurencija u kojoj se prikazalo 26 kratkometražnih filmova, dok je u domaćoj konkurenciji bilo 17 filmova koji su se borili za prestižnu nagradu "Veronikinu lubanju". Grand prix **Tabor film festivala** u međunarodnoj konkurenciji dobio je film "Mačkica" poljske redateljice Renate Gasiorowske, dok je u domaćoj konkurenciji nagradu dobio film "Nas dva" Andrije Mardešića. Najbolji eksperimentalni film je francuski "Park" Randa Maroufija, najbolji animirani "Ponos Strathmoora" Enara Baldvina iz SAD-a, najbolji dokumentarac je "Zavajajući te" Ihtakare Hitomi iz Japana, najbolji igrani film je "Dan prije kraja" Lav Diaz iz Filipina, nagradu publike osvojio je engleski igrani film "Ljubav je slijepa" redatelja Dana Hodgsona, a posebnu pohvalu dobio je film "Petrova šuma" Martine Meštović.

Glazbeni program

Festival je u četvrtak otvorio Kries, ethno alternativci predvođeni Mojmirom Novakovićem, a njima su se pridružili Prdjevi, Breakdown i pobjednici natječaja za slovenske bendove Attic Mist. U petak je bio veliki povratak Darka Rundeka u Hrvatsko zagorje i to nakon punih 36 godina uz njegov Cargo Trio, a večer su upotpunili ska rockeri Radio Aktiv i zagrebački FOR. U subotu je nastupila beogradska rock grupu Repetitor te ABOP, a u nedjelju Kultur Shock, Naxatras te Rolin Humesi. ■

Naslov: 14. TABOR FILM FESTIVAL @ Veliki tabor, 07-10/07/2016

Autor:

Rubrika/Emisija:

Žanr: Internetsko izvješće

Površina/Trajanje: 1,00

Naklada:

Ključne riječi: DVOR VELIKI TABOR

<http://terapija.net/koncert.asp?ID=24547>

terapijanet
srch

home > koncert > 14. TABOR FILM FESTIVAL @ Veliki tabor, 07-10/07/2016
kontakt | search |

14. TABOR FILM FESTIVAL @ Veliki tabor, 07-10/07/2016
> chek us aut!

Do sada najposebnije izdanje Tabor Film Festivala je iza nas. Ovaj svojevrsni mali Motovun za kratke filmove ove je godine uvjerljivo potukao sve rekorde u pogledu bogatstva programa i posjećenosti. A epitet "festivala koji se daleko čuje" potvrđen je i širokim arsenalom glazbene ponude koja je ove godine nadmašila okvire popratnog programa te preuzela primat glavne atrakcije. Radi količine izvođača koji trebaju izvjestiteljsku obradu, krilatica festivala "skratki priču" neće se mozebitno obistiniti kroz ovaj izvještaj. Nisu se ni svi filmovi s rasporeda dnevnog programa uklapali u gabarite tog imperativa te su znali udaviti preintenzivnom smjenom ekspresionističkih motiva ili uspavati preopsežnom i repetitivnom naracijom, a bez podastiranja nekog naročito produktivnog materijala za promišljanje ili suosjećanje. Čast rijetkim iznimkama, ali većina uradaka je konfuzijom, letargijom i tjeskobom pustošila naše intelektualne i emotivne kapacitete. Suprotno tom dnevnom mrtvulu, "Noć žive publike" iznjedrila je prave bisere kratkometražne filmografije gdje su dobra zabava, simpatične dosjetke i ugodan flow radnje apsolutno izdominirali sva arty-farty prenemaganja svake sekunde natapajući raspoloženje publike kišom duhovitih senzacija. Smijeh nije prestajao odzvanjati zidinama dvorca. To je otprilike sve što imam za reći o filmskom dijelu festivalske priče. I da, posebnu kategoriju projekcija činili su prijenosi tekmi europskog prvenstva koje su dodatno pospješivali narav ovog festivala kao svojevrsne fuzije popularno-zabavnog i kulturno-edukativnog. A sada krećemo na glazbu, jer neću vam lagati, zbog nje sam prvenstveno i došao.

PRVI DAN (Četvrtak, 07.07.)

Muzički dio festivala otvara se na Sunset Stageu. Inače, dotična bina se sastoji od vidikovca omeđenog kružnim zidom s kojeg se pruža idiličan pogled na zagorske brege. Pritom se muzika spaja s kraljicom podarujući publici nezaboravan doživljaj ispraćanja dnevnog sunca. Pogotovo ako pritom zvuke proizvode Pridjevi. Svojim očiglednim referencama na psihodelično nasljeđe prog rocka 70-ih oni doslovno prave muziku unutar muzike unatoč tome što im je bogatstvo suzvučja ostalo prikraćeno za layere klavijaturističkih dionica i lead vokala Nine Romić. Pridjevi tako tihom kraljicom zaista pridijevaju čaroliju zvuka koju je brojna publika imala čast uživati sjedeći na travi. Vilenjački vokali Ivane Picek i Dina Santaleze se stapaju u jedinstvenu cjelinu bajkovitog prizvuka prošaranog ambijentalnom mistikom ostalih instrumenata. Idealan soundtrack za festival koji pod srednjovjekovnim zidinama priziva stare legende. Priča se i da su Pridjevi oživjeli duh Veronike Desinićke koja je prije mnogo stoljeća zazidana u dvorcu. Kružio je Taborom na opojnim valovima zvuka pridijevajući na lica ljudi izraze ljepote, ljubavi i nepatvorenog zadovoljstva.

Nakon što se nebo iz jarkih boja zavilo u crno, čarolija se preselila među više od četiri zida atrija dvorca. A tamo je magnovenje chill out sjedeljke zamijenjeno kolektivnim šamanskim ritualom, jer je Kriesa žario i palio udove posjetitelja razigranim etničkim zvucima. To su zvukovi koji su širokim arsenalom narodnih instrumenata i hipnotičkim čarobnjačkim riječima zvanim Mojmirovo Pjevanje u stanju natjerati i brdo da plešući dođe Muhamedu, a kud neće 300-injak smrtnika da nabaci zavodljivi mving. Tijekom ovog iskustva koje bi bilo banalizirajuće okarakterizirati kao puki koncert, cijeli Tabor je pršio od miroljubivosti i svih riječi koje počinju i završavaju sa mir. Mojmir je tako zaista postao živući simbol svačijeg mira.

Posjećenost dvorca se odlaskom Kriesa desetkovala. Zlobnici bi rekli da je uzrok tome što se bend zadužen za prvu etapu aftera zove Breakdown. Međutim, ovaj mladi bend je malobrojan (snobovi bi dodali "ali odabranoj") publici pružio

> last [10] @ terapija.net

- [muzik] Various Artists: Fire Records vol.1
- [njuz] Zvonimir Varga ima novu pjesmu
- [muzik] KLONE: The Eye Of Needle, EP, re-issue
- [koncert] 14. TABOR FILM FESTIVAL @ Veliki tabor, 07-10/07/2016
- [koncert] TINARIWEN @ Vintage Industrial Bar, 10/07/2016
- [njuz] Pločnik otvara svoja vrata!
- [koncert] AIRBOURNE @ Tvornica kulture, 11/07/2016
- [njuz] Mostarski Jester's Play objavili video...
- [muzik] NEUROLEPTIC TRIO: Anticipation/ Iščekivanje
- [njuz] Demofest 2016 - Tko, što, gdje...

> najawe [blitz]

- 12/07/2016 > 14/07/2016 | novalja, plaža zrcé fresh island festival

wizz khalifa
skrillex
chris brown
- 13/07/2016 > 17/07/2016 | češka, trutnov, battlefield
18th obscene extreme festival
>> [najawa @ terapija.net](#)
- 14/07/2016 | zg, medvedgradske glazbene večeri
side project
luce
sara renar
>> [najawa @ terapija.net](#)
- 14/07/2016 | zg, močvara
oranitza
>> [najawa @ terapija.net](#)
- 14/07/2016 | zg, kset
joke (paris)
>> [najawa @ terapija.net](#)

>> sve blitz najawe

solidan griz paketa energetskih pločica zvanih dobar stari rock'n'roll. A bilo je tu i ponešto bluesa, također dobrog starog. Njihov stil je na mahove sirov i beskompromisan, u drugom paru rukava sofisticirano ispoliran, ali niti u jednom trenutku opterećen viškom. Bratski dvojac iz ovog benda se nakon velike bine prebacio na pozornicu zvanu **Taborska** Vatra gdje je akustično prašio obrade rock standarada u kojima je najviše prednjačio repertoar Beatlesa. Inače, dotična bina se sastoji od stepenastih paleta naslaganih oko bačve s vatrom te tako nalikuje pravom šumskom getu za odmetnike od civilizacije. Po paletama se sjedilo, plesalo, skakalo, ležalo i padalo do 08h ujutro. Dečkima zaista valja skinuti kapu, jer kad se zbroji njihova svirka s bendom i akustični after aftera, dobivamo minutažu kakve se ne bi postidjeli ni najizdržljiviji svadbeni bendovi. A stage oko **taborske** vatre za zaista izgledao kao poprište šumske svadbe gdje se slave život, udaja neba i zemlje i ostale romansirane hipijevsko-poganske koncepcije.

DRUGI DAN (Petak, 08.07.)

Drugog dana festivala, sunce iznad **Tabora** ispratio je pop rock kvartet intrigantnog naziva **FOR**. Intriga ne leži u tome što je bez uvida u ime benda teško prebrojati njihovo članstvo, već u pitanju FOR whom? Zaista mi nije lako pogoditi koja je točno ciljana publika bendu koji svira pjesme na tragu Dire Straitsa i The Animalsa provučene kroz akustični pop filter. Publika je njihov nastup ispratila vrlo nezainteresirano kao da se radi o random bendu koji svira na ljetnoj pozornici trga malog primorskog mjesta te plijeni kratkotrajnu pažnju turista slučajno zatečenih u blizini. Jednu pjesmu poslušaju iz pristojnosti, na drugoj već zijevaju, a na trećoj im od muzike maštu više golica pitanje da li je frontman benda šef autopraonice ili kvartovskog kafića. A pošto ne znaju što je midi-pickup još ih dodatno zbunjuje činjenica što solo gitaristu prebiranje po žicama zvuči kao plećkanje po klavijaturama. Sutradan na istoj pozornici pri povratku s plaže viđaju neki drugi bend i pitaju se nije li to možda onaj isti od jučer. Povrh svega, reprodukciji dosade potpomaže što pjevač nema neke naročito uzbudljive priče između pjesama. Tek kaže kako se pjesma zove i s kojeg albuma potječe. Da ne duljimo, ovaj bend je definitivno školski primjer onoga kada se kaže: "fali putra".

Špica festivalskog programa je po broju interesenata definitivno pripala Darku Rundeku i njegovom Cargo Triju. Dvorac je bio pun ljudi od podija do svih loža. Njegov trubadursko-cabaretovski izričaj koji se oslanja na tiše spektre dinamičke intenzivnosti u principu bolje funkcionira u kazališnim prostorima gdje vlada pravilo šutnje za vrijeme performansa. Jer u ovom glasnom i neobuzdanom festivalskom ambijentu svaki će ozbiljniji pretendent na potpuno uživanje u muzici smatrati ometanjem koncerta bilo kakav žamor osim pjevanja liriksa i ovacija nakon završetka pjesme. Ipak, ljudi su se s vremenom pomirili s popratnom bukom koja je možda umanjila mogućnost da publika čuje nove pjesme, ali zasigurno nije puno (osim eventualno najvećim picajzlama) upropastila doživljaj dodatno nahajpan činjenicom da se Rundek vratio u Zagorje nakon nemalih 36 godina. Toliko je legendarnosti pršilo zrakom da se ista se mogla nožem mazati na kruh svagdašnji lako poput namaza iz mini mljekare Veronika. To kažem bez imalo ironije. Jedina ironija koju smo imali prilike čuti je ona koja na mahove suptilno izvire iz Rundekovih britkih stihova. Jedino što mi nije jasno zašto se Darkov bend zove Cargo Trio kad očigledno broji dvojicu članova.

Nakon poduže runde Rundekovih pjesama, na pozornicu stupa **Radio Aktiv**. Popraćeni su solidnom količinom plesne aktivnosti stotinjak ljudi iako je mnoge smetalo što su nastup odradili nekako automatski ne dajući se potpuno u performans. Nije ni da se tekstualno mogu podičiti ičime osim bacanjem kvazi-revolucionarnih paroli. Iako su takve stvari manje bitne na podiju iza ponoći, lako se osjeća aura neuvjerljivosti koja obavlja ovaj bend poput zmije. Ipak, našasanoj i euforičnoj festivalskoj ekipi željnoj partijanja (u koju ubrajam i sebe) lako je u sitne sate podvaliti i poluproizvod pod parolom "ma bitno da je muving", pogotovo ako isti viri iz zavodljivo poletne ska/reggae/rock ambalaže. Pod utjecajem opojnih festivalskih para često smo više ljudi nego obično, tako da im možemo to oprostiti u ime mira u svijetu. Ali nećemo moći ako im ostane u navici nastupati bez naročitog nadahnuća.

Na paletama pokraj **taborske** vatre **Domagoj Šimek** je začilao ekipu odsviravši

solidnu količinu autorskog i obrađenog stoner/rock/grunge/blues materijala. Iako mu je gitara na mahove zvučala neuštmano, a glasnice lagano izmučene od bančenja i dalje se više snage i predanosti moglo osjetiti u njemu nego u cijelom Radio Aktivu. Šimek je i u solo varijanti poprilično scenski nenametljiv lik bez tendencije da puno priča među pjesmama, ali sve nadoknađuje vrlo dostojanstvenom vokalnom ekspresijom. Nije da se zbog toga ubraja u kategoriju euforično iščekivane senzacije, ali definitivno spada u rado videne likove za čijim nastupima ljubitelji dotičnog glazbenog đira nikada ne požale.

TREĆI DAN (Subota, 09.07.)

Taman smo navikli da nam Sunset Stage bude poprište ugodnih sjedeljki gdje se u ljuššavom magnovenju zagrijavamo za večernji program. I onda se dogodi **Univerzitas** i posere nam se na sva očekivanja. Već tijekom samih priprema benda za nastup, basist i pjevač su imali adekvatno blesav odgovor na svako nonšalantno dobacivanje bedastoća iz publike. Tu nam je odmah postalo jasno da se radi o ekipi koja će se prije baciti s dvorca u provaliju nego shvatiti svoj nastup ozbiljno. No nismo bili svjesni da je to samo uvod u urnebesni performans koji slijedi. S prvim taktovima Univerzitas binu pretvara u suludu katedru za bombardiranje elektro pop ekstravaganzom čija burleskna glazbena stand up komika uzrokuje salve smijeha. Ne samo muzikom i tekstovima, nego svakim jebenim trzajem lica u savršeno karizmatičnoj kombinaciji glumačke izvještačenosti i spontanosti dežurnih šaljivdžija u lokalnoj krčmi nemilosrdno pišaju na sve što ste u životu smatrali iole svetim. Kad to slušaš, najradije bi golim rukama iskopao rupu od 10 metara i s dna iste skočio 20 metara u zrak od sreće. Ne sjećam se kada sam se zadnji put toliko dugo valjao po podu od smijeha. Ali doslovno! I ne samo valjao, nego i udarao šakama po podu zapomažući od urlanja kao da me opsjeo neki demon smijanja. Da je tom prizoru svjedočio neki psihijatar, siguran sam da bi me po hitnom postupku strpao u ludaru. Ali pitanje je postoji li luđačka košulja u koju stane sto ljudi, jer nitko se od prisutnih nije mogao suzdržati da barem jedanput ne zaplače od poremećenog smijanja. Nemoguće je opisati sve ekspresivne detalje koji su prožimali ovaj teatar montipajtonovske ironije pred kojim bi i najveći mrgudi kapitulirali u pokušaju zadržavanja resting bitch face. Njihova fenomenologija je po dozama bizarnosti nadmašila i osobu koja je imala fetiš da ljudima diljem kampa sakriva tenisice. Kad vidite što sve (ne) rade po bini, nećete vjerovati da je to moguće doživjeti bez pola kapljice acida. Ono što je sigurno da Univerzitasu morate svjedočiti kako biste se uvjerali da je moguće osjećati se nadrogirano i bez droge. Da sviraju u prostoru pogodnom za ples, siguran sam da bi ljudi skakali 3 metara u zrak. No, dogodilo se i ovako nešto naoko neprikladno i nemoguće, jer smo u trenutku kad je frontman pozvao publiku na binu upriličili i prvi festivalski ples na Sunset Stageu. Mnogi od nas su se složili da se ovaj bend ne smije nikada više propustiti uživo. Pozivam vas da bez zadržke učinite isto. Najgore što vam se može dogoditi je da se umrete od smijeha.

Na glavnoj bini svoje instrumente repetirali su djevojke i momak iz **Repetitora** i paljba bučnim alternative garage rock/post-punk/stoner riffovima je počela. Osobno nisam neki fan studijskih uradaka ove sve popularnije grupe, ali primjetno je da su uživo duplo žešći nego na snimkama. Pored toga, neopisivo su strastveni po pitanju gibanja na bini što ih čini i više nego podnošljivim za uživanje na živim nastupima. Atmosfera je bila euforična, podij pun, često se ulazilo u pogo, a Boris se kao i obično nije libio stopiti s publikom tijekom svirke. Jedinu zaštitni znak koji ga je ovoga puta propustio obilježiti je taj što mu nije pukla žica na gitari. Da li je to pokazatelj da mu je svirka bila prosjeku manje energična nego obično, ostaje nam da nagađamo. Iako je Repetitor u stanju puniti i veće prostore od atrija malih dvoraca koji se nazivaju velikim, dojma sam da su prikladniji za manje prostore i niže bine, jer u tim uvjetima sinergija između publike i benda intenzivnije struji uzrokujući veće međusobno suosjećanje i povjerenje nego kada ih dijeli Šengen velikih ograda i kordona zaštitara. U tom smislu, micanje organa "sigurnosti" iz zone granične zone benda s publikom je još jedan hvalevrijedan potez organizatora koji implicira da masa ljudi nije nužno pomahnitala stoka, a bendovi nekakve nedodirljive zvijezde.

ABOP je nastavio zaplesavati ljude i poprilično oduševljavati masu željnu muvinga među kojom nisam primijetio onu dozu kužerstva kakvu bi očekivao na ovom bendu u nefestivalskim uvjetima. U njihovoj glazbi ne čujem ništa naročito

drugačije od bendova sličnog usmjerenja u pogledu miješanja elektronske i organske muzike. Više su vizualni fenomen, jer odmah se oku nameću bubnjari koji sviraju sučelice koristeći zajednički bas bubanj. Ali nažalost, ne toliko i uhu, jer dva bubnjara u sijamskoj simbiozi s četiri ruke ne uspijevaju odsvirati ono što npr. jedan Janko Novoselić (Chui, Kozmodrum) može odlupati s dvije.

After koji je bolji od aftera boljeg od party-ja trebao je biti upriličen pokraj logorskog stejdža kada su akustični setom **Dominik i Filip** trebali taborskim bregom pronesti zvuke iz zemlje Jebotonije. Međutim, u njihovoj solo svirci nema ni približno toliko radosti i energije koliko je u stanju isporučiti cijeli all stars ansambl. Ali zato je stvar popravio uvijek zabavan i nasmijan **DJ Kneža**, naš dobri duh zagrebačkih rock slušaona.

ČETVRTI DAN (Nedjelja, 10.07.)

Naxatras je unatoč velikim očekivanjima ipak bacio Sunset Stage za par koraka unaxatraske. Grčka je to grupa pretežito instrumentalnog izričaja, ali s nedovoljno strasti i hipnotičke snage da te uvede u neki svoj specifičan ambijentalni svijet. Melodije su premonotone da bi bile zanimljive bez kompletnog vokalnog angažmana, niti postoje razgranate melodijske teme koje bi popunile tu prazninu. Pored toga, izgledali su poprilično umorno i neinspirirano da bi ikoga osim jednog od organizatora poveli u zanimljiv trip muzičkim krajolicima. Većini su bili mnogo interesantniji oni vizualni, a skoro da bi bili bolji i življi kada bi ih se promatralo u tišini.

Kad je **Rolin Humes** preuzeo sutonsku binu, porasla je količina ljudi. Mene su malo udavili uvjerljivo najdužom setlistom na dotičnoj bini, pa sam pridrijemao na travi. Ali ako pokušam biti objektivan, mogao bih ustvrditi da je Rolin Humes u fazonu akustičnog pop rocka ipak nekoliko koplja iznad FOR-a od prije neki dan. Em su uživljeniji u svirku, em lišeni viška patetike čime su u stanju prije uvjeriti ljude da je baš njihova vizija dotičnog glazbenog pravca ona prava.

Najveća festivalska očekivanja sam imao od svoje stare emigrantske multi-kulti ljubavi zvane **Kultur Shock**. Ipak ukazivanje ovih gurua gipsy/Balkan/punk/metal sevdalinki u Zagrebu tijekom Vip InMusic Festa 2007. ubrajam u najboljih 5 koncerata života. A trenutno se ne mogu sjetiti ostalih četiri, tako da ću lako povjerovati da Gino i ekipa zauzimaju svih pet mjesta. Lažem, nakon ovog festivala jedno se našlo i za Univerzitas. Nego, ono što me uvijek iznova oduševljava na Kulturima je količina energije i predanosti uložene u nastup. Kod njih nema labavo ni pod razno. "Bliži mi se 45-ti, a ja tek poludio" pjevao je Gino u "Da Ye" 2004. godine. A sada mu se bliži 57-mi, dalje je lud kao onomad i čini se da će ponosno dodavati godine stihu do kraja života, a uz to i život godinama do kraja stihova. Nimalo ne pretjeruje kada kaže da svaki koncert sviraju kao da im je zadnji. Jedino što od njih zaista želim da bude zadnje je sviranje bez violine nakon ove turneje. Nije lako prežaliti odlazak violinistice kakva je bila Paris Hurlley. Ona nije svirala violinu, već je vodila ljubav s njom kao da čitavo vrijeme u vrtlogu gudalačke strasti doživljava multiple orgazme. I pritom je isijavala toliko nevinom pozitivom da je djelovala kao ideal nedostižne simpatičnosti. Takvu energiju i karizmu je teže nadoknaditi nego puki gubitak zvučne dimenzije. Ali i toga fali, tako da ne bi bilo na odmet naći novu osobu za vješto baratanje gudalom. U svim ostalim aspektima koncert nije podbacio, osim što je radi nedjelje malo fasovao za posjećenost. Ali i 200-tinjak ljudi je bilo dovoljno da razina njihovog divljanja podsjeti kako se muzika Kultur Shocka na koncertu proživljava i živi, a ne eksploatira kao platforma za samodopadnu furku na multikulturalni snobizam. Na njihovim koncertima nema mjesta za indieanskog poglavicu zvanog Hipster Koji Sjedi i njegove podanike. Nije bez vruga što im majice na bend krasi krilatica: "Annoying hipsters since 1996." Kultur Shock je zaista autentičan do bola, ali ne njihovog, pa neka pati koga smeta.

Od ostalih zanimljivosti na festivalu valja izdvojiti kolektivne šatore inicijative Are You Syrious gdje je ekipa bez tende nad glavom mogla spavati i puniti mobitele uz dobrovoljni novčani prilog. Također, uz donaciju su se mogli ublažiti mamurluci pomoću čajeva i kava koje su priređivali njihovi volonteri. Kad se gotovo sve zbroji i malo toga oduzme, možemo zaključiti da je festival bio sjajan. Dovoljno velik da ponudi kvalitetan i raznovrstan program, a dovoljno malen da ne bude kontaminiran kapitalizmom basnoslovnih cijena, naplaćivanjem svega ikad te

pretjeranom regulacijom mjera "sigurnosti" i "opreza" koje za posljedicu obično imaju nehuman i nekonzistentan odnos prema posjetiocima. Ljudi je također bilo dovoljno malo da se lako sa svima upoznaš i stekneš povjerenje u dobrosusjedske odnose, a opet dovoljno puno da imaš osjećaj kako si postao dijelom nečeg velikog i važnog. Međunarodnog čak. Na kraju krajeva, Veliki tabor je maleni dvorac. Nema značajnije simbolike od toga da je Tabor Film Fest do sada najočigledniji primjer festivala gdje sve malo lako postaje veliko, a veliko malo.

ognjen bašić // 12/07/2016

PS: Fotke stižu uskoro!

Share

> koncert [last wanz]

14. TABOR FILM FESTIVAL @ Veliki tabor, 07-10/ 07/ 2016

| 12/07/2016 | ognjen bašić |

>> opširnije

TINARI WEN @ Vintage Industrial Bar, 10/ 07/ 2016

| 12/07/2016 | terapija |

>> opširnije

AIRBOURNE @ Tvornica kulture, 11/ 07/ 2016

| 12/07/2016 | maroje čuk |

>> opširnije

Ljeto u MSU: LET 3 @ MSU, 09/ 07/ 2016

| 10/07/2016 | maroje čuk |

>> opširnije

SHE BROUGHT ME GASOLINE, 8.VII. 2016., Gringo shop, Savska 150, Zagreb

| 09/07/2016 | horvi |

>> opširnije